

[Indenrigsministeren.]

mindelighed også hver lørdag og søndag; men de har også en særordning med hensyn til arbejdet, så at der kan opspares nogle fritimer, som kan sammenlægges til ekstra fridage. Deres personlige behov for besøg er derfor ikke så stort, som det kan være på kasernerne. Vi mener, at de har så rigelig adgang til at træffe deres pårørende uden for lejrene, at der ikke er nogen grund til at give særlig adgang til besøg, så meget mindre som der jo ikke i disse lejre er nogen som helst vagttjeneste. På en militærkasernerne kan ingen gå ud eller ind uden at passere vagten, men i disse lejre er der ingen vagt, og fri adgang ville derfor faktisk betyde, at enhver kunne gå ind og rundt dér, uden at nogen havde kendskab dertil eller kunne standse dem. Det er da også sket, at nogle uvedkommende er gået ind, uden at det er blevet bemærket, ja, endda har deltaget i spisning.

Hvad specielt det forhold angår, som her drages frem om foreningen Aldrig mere Krig, der havde ansøgt om tilladelse til et besøg i forbindelse med et møde i Oksbøl, gør der sig den omstændighed gældende, at ganske vist har man ved at lade militærnægterne være fritaget for militærtjeneste gjort en indrømmelse til det enkelte menneskes frihed og samvittighed, men dermed har man ikke gjort disse lejre til en slags agitationssteder for militærnægterprincippet. Denne indrømmelse er givet den enkelte, medens samfundet som helhed gennem lovgivningen forlanger tvungen militærtjeneste af de unge borgere, og derfor har man altså ment, at et besøg af en forening med et så specielt præg som denne let kunne få en vis karakter af propaganda; og man kan jo som sagt ikke i disse lejre drive nogen agitation mod selve militærprincippet, det må man gøre andre steder. Jeg må måske føje til, hvad der vel er de fleste bekendt, at der netop i Oksbøllejren førhen har været visse urolige forhold, som vi mener i nogen måde at være kommet væk fra; der har i hvert fald været en betydelig bedring. Vi ser altså meget nødtigt arrangementer truffet, som kunne give anledning til fornyet uro i denne lejr.

Må jeg endelig til sidst oplyse, at vi netop i denne lejr har tilrettelagt en forældredag, en familiedag kan vi vel kalde det, hvor de

værnepligtiges familier kan komme på besøg og få lejren forevist og få at se, under hvilke forhold deres sønner lever. Min besvarelse af spørgsmålet er altså, at under disse forhold vil vi gerne give adgang til lejrene.

Morten Larsen: Jeg takker den højtærede minister for svaret. Der var dog et par af bemærkningerne, jeg ikke rigtig forstod. Jeg opfattede en af bemærkningerne omtrent således, at man ikke kunne gøre lejrene til et sted, hvor der kunne drives agitation, og at foreningen Aldrig mere Krig måske ville have benyttet den nævnte lejlighed til noget sådant. Jeg mener, det ville være rimeligt, at man i så henseende stillede militærkaserner og disse arbejdslejre lige, således at hvis der er adgang til agitation på ét område i den ene lejr, kunne det være lige så rimeligt, at der var det på et andet område i den anden lejr. Jeg tillader mig derfor at stille følgende tillægsspørgsmål til den højtærede indenrigsminister: ville det ikke være rimeligt på disse områder at stille disse arbejdslejre lige med militærlejrene?

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg må sige, at jeg forstår ikke helt det ærede medlems ønske, for man giver jo ikke foreningen Aldrig mere Krig adgang til at drive propaganda i militærlejrene. Men sådan skulle det ærede medlems udtalelser måske heller ikke forstås. I lejrene har man adgang til at få holdt foredrag o. lign., man har altså mulighed for at få besøg af en enkeltperson, som man kan diskutere forskellige ting med; det er der naturligvis fuld adgang til, ligesom der på kasernerne er en velfærdstjeneste, med hvem man kan drøfte forskellige spørgsmål.

Endvidere må vi huske, at det er forskellige slags folk, der er i militærnægterlejrene; der er folk fra Jehovas Vidner, og der er folk fra andre grupper, som jeg ikke skal nævne. Det ville være noget ejendommeligt, om man gav disse forskellige organisationer som sådanne lejlighed til at aflægge foreningsbesøg, om jeg så må sige, således at de, der er i lejrene, skulle være udsat for påvirkning fra de forskellige foreninger. Det synes jeg de må være fritaget for; lejrene må være neutrale områder,